

AUTORS A LES AULES: MARIA MERCÈ ROCA

✓ L'AUTORA:

Maria Mercè Roca (Portbou, Alt Empordà, 1958) autora d'una quarantena de títols, ha publicat novel·la, narrativa breu, narrativa infantil i juvenil i guions de televisió, a més de col·laborar regularment en diversos mitjans de premsa escrita.

Es dona a conèixer amb el llibre de relats *Sort que hi ha l'horitzó* (1986), Premi Víctor Català de 1985, després del qual ha recollit els principals premis de novel·la del país: el Premi Josep Pla de 1987 amb *El present que m'acull* (1987), el Premi Sant Jordi de 1992 amb *Cames de seda* (1993), el Premi Ramon Llull del 2000 amb *Delictes d'amor* el Premi Barcanova de Literatura Infantil i Juvenil el 2012 amb *Mil revolts* (2013).

La seva obra es pot llegir en alemany, castellà, èuscar, francès, neerlandès i portuguès. Actualment, és vicepresidenta al Principat de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana.

➤ **BIOGRAFIA**

Maria Mercè Roca i Perich neix l'estiu de 1958 a Portbou (Alt Empordà), en el si d'una família humil: el seu pare era factor ferroviari. La seva infantesa és un període marcat per unes determinades circumstàncies econòmiques. A partir de dotze anys, durant els estius fa de dependent, experiència que testimonia en la seva narrativa:

"L'estiu que faig dotze anys em poso a treballar en una botiga del poble. Hi venen de tot, tenim molta feina i només veiem si fa bo quan hem de sortir a fora perquè el client ens vol ensenyar alguna cosa de l'aparador, o vol quedar-se una de les tovalloles de platja o un dels fanals que tenim penjats al carrer. Al carrer hi ha acàcies a cada cantó i a terra hi ha trossos de sol i trossos d'ombra, com taques tot barrejat. Surto amb el client, l'escolto, em fixo en el que vol comprar, i després miro enlaire, al cel, i miro amunt, cap a les escales que van a l'estació i a casa, i cap avall, cap al passeig. Tot és ple de gent, gent que fa vacances, gent que no fa res. A fora és com una festa, i entro a la botiga i noto que els fluorescents fan una llum artificial. Allà dintre hi passo quatre estius."

Als setze anys es trasllada a Girona, on estudia batxillerat, interna en un col·legi de monges. Quan acaba COU, decideix independitzar-se i comença a treballar a la Cambra de Comerç. Però la feina, rutinària i poc engrescadora, es revela ben aviat com un mitjà de subsistència, sense cap interès. El 1975 inicia un nou rumb professional treballant com a professora de català per a adults a Girona. Desenvolupa aquesta activitat durant deu anys. Mentrestant inicia els estudis de Filologia Catalana, però deixa la carrera inacabada. No obstant això, aquesta experiència, juntament amb la seva tasca docent, li desperta l'interès per la literatura, que utilitzarà com a companya per a alguns moments difícils. I, gairebé per necessitat, comença a escriure.

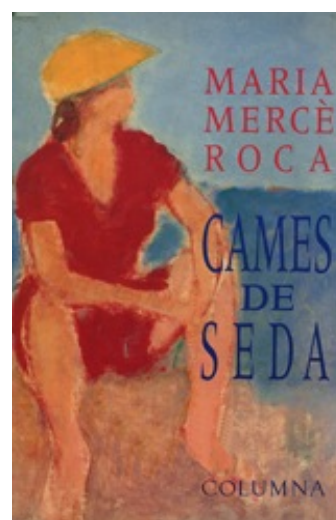
Animada per l'acollida del seu primer recull de relats, *Vestit de verd i blanc*, que va merèixer el segon premi del Premi Just M. Casero de Girona de l'any 1984, continua escrivint. L'any 1985 guanya el premi Recull de Blanes amb *Veus de dones*, un conjunt de narracions curtes, i el premi Víctor Català amb *Sort que hi ha horitzó*. L'any següent guanya el Josep Pla amb *El present que m'acull* (1987).

La seva producció literària es va consolidant com a una de les més destacades, tant pels guardons que rep com per la bona acollida del públic. Escriu novel·les com *Temporada baixa* (1990), *Cames de seda* (1993), Premi Sant Jordi de 1992, *L'àngel del vespre* (1998), *Delictes d'amor* (2000), *Els dies difícils* (2005) i

Bones intencions (2011), entre altres; i reculls de relats com *L'escrivent i altres contes* (1994) i l'antologia *Contes personals* (2001). Paral·lelament, ha publicat nombrosos llibres per a infants i joves entre els quals destaquen, amb nombroses reedicions, *Com un miratge* (1988), *Temps per perdre* (1999), *Kènitra* (2006), la sèrie d'*El llop Pepito* i la novel·la juvenil *Mil revolts* (2013), que rep el Premi Barcanova de Literatura Infantil i Juvenil el 2012.

Ha treballat de guionista per a les sèries produïdes per Televisió de Catalunya *Secrets de família* i *Rosa*. També col·labora regularment en diversos mitjans de premsa escrita, ràdio i televisió.

Per a **Maria Mercè Roca**, escriure no és únicament una professió, és un mitjà d'autoreflexió i una companyia per a la soledat. Per això, alguns dels personatges de les seves novel·les converteixen l'entramat del text en un camí d'anàlisi introspectiva on es desemmascaren els fantasmes personals i es conjura momentàniament la soledat pregonada de les seves ànimes. Per sobre de tot, escriure és una dèria, una passió: "*Si el treball m'impedís de fer-ho, passaria amb menys, però no renunciaria pas a escriure. Em vendria l'ànima al diable per aconseguir-ho... Escriure és l'única cosa que em fa trobar interessant. Entenem-nos, les meves novel·les, com la meva filla, en el món podrien ser substituïbles; ara bé, jo escrivint-les, no: és un moment únic i irrepetible.*"

Alguns dels seus llibres

➤ OBRA

Novel·la

- ***Els arbres vençuts***. Barcelona: Proa, 1987; 3a ed. 1999 / Barcelona: Suma de Lletres, 2002.
- [El present que m'acull](#). Barcelona: Destino, 1987; 3a ed. 2000.
- ***Perfum de nard***. Barcelona: Destino, 1988 / Barcelona: Columna, 1999.
- ***La casa gran***. Barcelona: L'Eixample, 1990; 1993 / Barcelona: Cercle de Lectors, 1992 / Barcelona: Columna, 1996.
- ***Temporada baixa***. Barcelona: L'Eixample, 1990 / Barcelona: Cercle de Lectors, 1990 / Barcelona: Columna, 2003.
- ***Greuges infinits***. Barcelona: Planeta, 1992; 1996
- [Cames de seda](#). Barcelona: Columna, 1993; 1995 / Barcelona: Cercle de Lectors, 1993 / Barcelona: Mediasat, 2004/ Barcelona: Labutxaca, 2012.
- ***Secrets de família***. Barcelona: Columna, 1995.
- ***L'àngel del vespre***. Barcelona: Columna-Cercle de Lectors, 1998.
- [Delictes d'amor](#). Barcelona: Planeta-Cercle de Lectors, 2000; 3a ed. 2004
- ***Una mare com tu***. Barcelona: Columna, 2002.
- ***L'últim tren***. Barcelona: Columna, 2003.
- [Els dies difícils](#). Barcelona: Columna, 2005.
- ***Bones intencions***. Barcelona: Columna, 2011 / Barcelona: La butxaca, 2013.

Prosa

- [Coses que fan que la vida valgui la pena](#). Barcelona: Ara Llibres, 2005.

Narrativa breu

- **Ben estret.** Barcelona: El Llamp, 1986.
- **Sort que hi ha l'horitzó.** Barcelona: Selecta, 1986; 1988 / Barcelona: Edicions 62, 1999.
- **Capitells.** Girona: El Pont de Pedra, 1988.
- **L'escrivent i altres contes.** Barcelona: Columna-Cercle de Lectors, 1994.
- [Contes personals.](#) Barcelona: Columna, 2001.

Narrativa infantil i juvenil

- [Com un miratge.](#) Barcelona: Barcanova, 1988; 7a ed. 2013.
- [Temps de perdre.](#) Barcelona: Columna, 1999.
- **Setze contes.** Barcelona: Columna, 2001.
- **Kènitra.** Barcelona: Barcanova, 2006; 7a ed. 2012.
- **El llop Pepito.** Barcelona: Barcanova, 2006. (Il·lustr. Bernardette Cuxart)
- **El llop Pepito i les castanyes.** Barcelona: Barcanova, 2006; 2011. (Il·lustr. Bernardette Cuxart)
- **El llop Pepito a la perruqueria.** Barcelona: Barcanova, 2006. (Il·lustr. Bernardette Cuxart)
- **El llop Pepito fa windsurf.** Barcelona: Barcanova, 2006. (Il·lustr. Bernardette Cuxart)
- **El llop Pepito al racó de pensar.** Barcelona: Barcanova, 2007. (Il·lustr. Bernardette Cuxart)
- **El llop Pepito i el pessebre vivent.** Barcelona: Barcanova, 2007. (Il·lustr. Bernardette Cuxart)
- **El llop Pepito el dia de Sant Jordi.** Barcelona: Barcanova, 2007. (Il·lustr. Bernardette Cuxart)
- **El llop Pepito se'n va d'excursió.** Barcelona: Barcanova, 2008. (Il·lustr. Bernardette Cuxart)
- **Em vols fer un favor?** Barcelona: Barcanova, 2009; 2012.

- ***El llop Pepito i Carnestoltes***. Barcelona: Barcanova, 2009. (Il·lustr. Bernardette Cuxart)
- ***El llop Pepito passa molta por*** Barcelona: Barcanova, 2010. (Il·lustr. Bernardette Cuxart)
- ***El llop Pepito a la revetlla de Sant Joan***. Barcelona: Barcanova, 2010. (Il·lustr. Bernardette Cuxart)
- ***L'extraordinària història d'en Fum: el gat que un dia va volar***
Bellcaire d'Empordà: Vitel·la, 2010. (Il·lustr. Anna Viñas)
- ***El llop Pepito i el pastís d'aniversari***. Barcelona: Barcanova, 2011. (Il·lustr. Bernardette Cuxart)
- [Mil revolts](#). Barcelona: Barcanova, 2013.

Guions

- ***Secrets de família*** [amb altres autors]. Televisió: TV3, 1995.

➤ WEBS INTERESSANTS

www.escriptors.cat/autors/rocammm/

ca.wikipedia.org/wiki/Maria_Mercè_Roca_i_Perich

www.elpuntavui.cat/articles/mmroca.html

www.catradio.cat › [PROGRAMES](#) › [Factoria sensible](#)

<https://ca-es.facebook.com/mariamerce.rocaperich>

✓ ACTIVITATS :

1. Després d'escoltar la xerrada del M. Mercè Roca, fes un llistat de les idees més importants tractades :

-
-
-
-
-
-
-
-
-

2. Ara fes un resum de la xerrada a partir de les idees anotades:

3. Per últim, per conèixer més el vessant literari de la M. Mercè Roca, llegeix els textos que s'adjunten a continuació i després contesta les preguntes que s'hi proposen al final:

Compositores

05/03/14 02:00 - [MARIA MERCÈ ROCA](#)

No ens cansarem de reivindicar la igualtat en la diferència, els drets sexuals i reproductius, la igualtat de salaris...

Les coves d'Altamira fa anys que són tancades, però ara han engegat un projecte que permet entrar-hi cada dia cinc persones per estudiar-ne la preservació. Un d'aquests visitants, un home, explicava a la sortida el que havia sentit contemplant aquells dibuixos prehistòrics, i parlava amb admiració "de l'home que va pintar aquelles figures". Que jo sàpiga, les pintures d'Altamira són anònimes, que vol dir que no se sap qui les va fer, o sigui que hi ha un 50% de possibilitats que les fes una o més dones. Encara, tenint en compte que ells marxaven a caçar i elles es quedaven plantant, parlant, arreglant el món i criant la mainada, crec que elles tenen més números per ser les autores dels dibuixos. Explico això a les portes d'un altre 8 de març. No ens cansarem de reivindicar la igualtat en la diferència, els drets sexuals i reproductius, la igualtat de salaris, la presència de les dones als llocs de responsabilitat...

Però torno a les coves i a la idea preconcebuda de l'autoria dels dibuixos. Per trencar aquests estereotips que estan tan arrelats i que són difícils de vèncer és important posar en valor les obres fetes per les dones de generacions anteriors. En literatura ho va fer La Sal, Edicions de les Dones, creada per la historiadora Isabel Segura, gràcies a la qual hem pogut llegir l'obra de Carme Karr, Anna Murià o Dolors Montserdà. En la nostra música també hem de preservar aquest llegat. La secció local d'ERC de Girona ens proposa demà una conferència sobre les compositores catalanes del modernisme, a càrrec de la catedràtica Montserrat Morera. Es veu que hi ha moltes partitures creades, escrites i pensades per dones que no ens han arribat, perquè en un món on els cànons els fixen els homes no n'hi deu haver hagut cap que hi hagi donat valor. El problema és que les noies i els nois que estudien música avui no es poden emmirallar i

tenir de model obres fetes només per homes, perquè els amaguem la veritat i una part important de la història.

Conflictes

26/02/14 02:00 - [MARIA MERCÈ ROCA](#)

Són difícils de pair els articles que apareixen en revistes pseudonaturalistes i esotèriques que tenen títols com ara “el càncer no existeix”

Dies enrere a Twitter hi havia un debat sobre les mamografies que anava des de l'opinió que són la millor manera per combatre el càncer de mama fins a un estudi que en qüestiona el valor. Em van impressionar els 140 caràcters d'una dona que, com que li feia ànsia –posem-hi por–, decidia tranquil·lament no fer-se la mamografia, i la seva decisió era aplaudida en línia per altres dones.

Quan es barregen ingredients com ara prevenció, salut pública i privada, detecció precoç, taxes de mortalitat, falsos positius, efectes negatius, impostos i retallades... tens tots els números que et surti un pastís molt espès. Ara bé, el que a parer meu és difícil de pair són els articles que van apareixent en algunes revistes pseudonaturalistes, espirituals, ecologistes i esotèriques que tenen títols com ara “com curar-se d'un càncer” o “el càncer no existeix”. L'argument de l'últim que m'ha caigut a les mans és, ras i curt, el següent: el creixement de les cèl·lules tumorals és controlat pel teu cervell. Per tant, per fer front al càncer cal aplicar noves teràpies emocionals. És a dir, si el teu càncer està causat per un conflicte psicològic o emocional, si resols el conflicte és possible que se t'activin els processos de regeneració natural de què disposem. I això et porta sovint a curar-te del càncer per remissió espontània, sense cirurgia, ni radioteràpia, ni químic, ni res. Bé. Seguint aquest raonament, a sobre de la pena que tenim d'estar malaltes, les dones amb càncer de mama hem de sentir-nos culpables i desgraciades de no haver sabut resoldre els nostres conflictes psicològics –amb els pares?, amb una amiga del col·le?, baixa autoestima?, infidelitat del xicot?, gelosia?...

Jo sóc força espiritual. Sé que tot va molt més bé si mantens, també en la malaltia, un estat favorable a la calma i al coratge, i una bona dosi de fe i de confiança. Però això no treu que, si ara llegiu això, és perquè una mamografia feta abans dels 50 anys em va salvar la vida.

1. Analitza per paràgrafs l'estructura de cadascun d'aquests textos.

Compositores

Conflictes

2. Tria una de les propostes següents:

1. Escriu un text d'unes cents paraules sobre com podria ser un dia en la vida dels homes i dones prehistòrics, on, entre d'altres coses, es deixi entreveure l'autoria de les possibles pintures rupestres.
2. Exposa, en unes cents paraules, la teva opinió sobre la següent afirmació del text: *"És a dir, si el teu càncer està causat per un conflicte psicològic o emocional, si resols el conflicte és possible que se t'activin els processos de regeneració natural de què disposem."*